

Андросенко А. М.,

студентка IV курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Баковецька О.О., доктор історичних наук, професор кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КУЛЬТУРІ ТА МИСТЕЦТВІ

За висновками дослідників в проблемах взаємодії мистецтва і техніки, в даний час все більш відчутна неузгодженість у відносинах між областями мистецтва і світом технологій. В результаті технічної революції відбулися кардинальні зміни в усіх сферах людської діяльності, в тому числі і в мистецтві. Нові технології зробили вплив на художнє середовище і в результаті з'явилась нова феноменальна форма мистецтва – цифрова. Виникає закономірне питання - що принесли з собою новітні технології для мистецтва? Відповідь на це питання дає можливість зафіксувати основні риси сучасного мистецтва, які сформувалися під впливом технологій, зокрема:

1. інтерактивність – можливість для глядача вступати в контакт з художником і навіть брати участь у створенні творів.
2. нові художні засоби.
3. елітарність цифрового (частіше всього мережевого та медіа) мистецтва [4].

Мережеве мистецтво сьогодні вже не обмежується інтерактивними Інтернет – проектами, воно виходить у реальність, створюючи мережі, які об'єднують людей і створюють нові горизонтальні засоби комунікації від людини до людини, минаючи пропагандистську машину мас-медіа. У цій області мистецтва «аналог і цифра» переживають найбільш цікаві колізії [2].

Розпочавшись як суто цифрове, мережеве мистецтво парадоксальним чином еволюціонувало в аналогове, сильно вплинувши на такі явища, як акціонізм (з'явився медіа – активізм) і хепенінг (з'явився флеш моб). Примітне те, що мистецтво нікнеймів і віртуалів природно сполучається з радикально аналоговим мистецтвом, існуючим лише у момент його створення і вимагає безпосередньої присутності автора / глядача / учасника [3].

Величезний вплив цифрові технології мають на музику. Завдяки «цифрі» виникла електронна культура («drum'n'bass», «хаос», «easy», «techno»), яка протягом вже четвертого десятиліття залишається провідною в сфері неакадемічної музики. Електронні засоби зараз є потужним прийомом для синтезу будь-якого музичного напрямку, в тому числі і класичної академічної

музики з сучасною. Так найбільш популярним є синтез рок і поп-музика, в танцювальній музиці – це «ambient», «gothic dark wave» і «emo». Електроніка тут, як і в 60-х і 70-х рр. ХХ ст. надає звучанню психологічний відтінок. Частково через переважання шумових ефектів, що зливаються з гармонією, через середні і повільні темпи, а також ритми у стилі фанк [2].

Сьогодні цифрові технології все глибше проникають в наше життя і побут, період захоплення ними змінився періодом рефлексії і критики. Особливо сильно це помітно в галузі мас-медіа. Телебачення все більше відіграє роль душопріказника для людства і ставить його в положення слуги наростаючого товарообігу. Воно активно асимілює відкриття художників, використовує ці відкриття в рекламі. У цій ситуації художники або підіграють, або намагаються чинити опір, що так само є корисним тренажером для PR – стратегій. У зв'язку з швидким проникненням техногенного середовища в гуманітарну сферу, не всі сфери культурного життя виявилися здатні швидко адаптуватися. Очевидно, що на шляху сприйняття «високотехнологічного мистецтва» або арт-медіа виникає проблема - це елементарне технічне невігластво наших сучасників. Глядач до цих пір часто не в змозі розуміти мову і користуватися технологіями, які пропонує йому художник, він часто взагалі не володіє комп'ютером і, вже звичайно, не посвячений у тонкощі існуючих дискурсів, пов'язаних з мистецтвом нових технологій. Ідентифікувати мистецтво як цифрове або аналогове не зовсім правильно. Кожен художник обирає сам, варто йому робити свої роботи за допомогою послідовності паличок і нулів або обійтися звичними засобами. При цьому є два поняття, пов'язані з цифрою і аналогом які мають величезне значення – це віртуальність і реальність. Вони є базовими не тільки для НТР, але і для всього 20-21-го століть і особливо модернізму з його побудовою «віртуальних» утопій у «реалі» [1].

Отже, розглянувши взаємодії мистецтва і технологій, з'ясувалося, що вплив нових технологій на мистецтво незаперечно. У результаті впливу технологій на мистецтво, утворився феномен цифрових мистецтв, або арт – медіа, для яких характерна інтерактивність, елітарність, нові художні засоби, форми і жанри. Найбільш поширеними видами цифрового мистецтва є відео – арт, мережеве мистецтво, анімація.

Неоднозначною залишається проблема оцінки даного впливу. Фахівці в галузі мистецтва і культури розділилися на тих, хто сприймає даний вплив і вважає медіа-мистецтво кроком у розвитку, перспективним напрямком, і тих, хто не сприймає, оцінюючи медіа-мистецтво як деградацію. Залишається відзначити, що дана проблема боротьби консерваторів і новаторів типова для будь-якого етапу культурної еволюції.

Список використаних джерел:

1. Вплив нових технологій на мистецтво [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ua-referat.com/%D0%92%D0%BF%D0%BB%D0%B8%D0%B2_%D0%BD%D0%BE

%D0%B2%D0%B8%D1%85 %D1%82%D0%B5%D1%85%D0%BD%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D0%B9 %D0%BD%D0%B0 %D0%BC%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%BE (дата

звернення: 30.10.2021).

2. Орлова Є. Музична освіта в контексті цифрових мистецтв // Музика в школі. Музика та Електроніка. – Об'єднаний випуск, №1. – 2005. – С. 71–74.

3. Хоффман Кеті Рай. Технологія – Мистецтво – Комунікація. 1993.

4. Художні практики початку ХХІ століття: новації, тенденції, перспективи: збірник наукових праць / Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва та дизайну імені Михайла Бойчука. К., 2019. Вип. 1. – 337 с.

Горбач К.С.,

студентка IV курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сидоренко Т.В., кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент, завідувач кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

СУЧАСНИЙ СТАН БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ ТА ПРИЧИНИ СПОВІЛЬНЕНОЇ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ БІБЛІОТЕК

Актуальність теми дослідження викликана необхідністю системних змін у сучасній бібліотечній системі України. Теперішній стан публічних бібліотек потребує уваги, оскільки Україна, перебуваючи на шляху євроінтеграції, за рівнем інформатизації сильно відстає від країн-членів ЄС, де бібліотеки успішно адаптувалися до умов та потреб нової інформаційної епохи й тепер відіграють роль консолідаторів суспільства.

Сучасний стан публічних бібліотек України та проблеми їхньої інформатизації досліджували: І. О. Давидова, О. Ю. Мар'їна, А. М. Плахтій, О. М. Бруй, Т. І. Вилегжагіна, В. М. Горовий, О. Є. Бояринова та інші.

Українські бібліотеки, як і держава у цілому, із запізненням адаптуються до нової технологічної парадигми, що пояснюється наявністю проблем законодавчого, техніко-технологічного, матеріально-технічного та методичного характеру [1]. Вітчизняна бібліотечна справа на сучасному етапі характеризується обмеженістю у використанні ІТ, сучасної комп'ютерної техніки, низьким рівнем інтегрованості у світовий інформаційний простір. Разом з цим вже довгий час у суспільстві існує тенденція до зниження інтересу